

KOLEJNE NAJNOWSZE SU-25 W JEDNOSTKACH BOJOWYCH

Przedstawiciele resortu obrony Federacji Rosyjskiej poinformowali o rozpoczęciu służby w bazie w Stawropolu, należącej do Południowego Okręgu Wojskowego, czterech kolejnych samolotów Su-25 w najnowszej wersji SM3.

Su-25 (w kodzie NATO "Frogfoot") to samolot szturmowy przeznaczony do udzielania bliskiego wsparcia (np. niszczenia siły żywej i pojazdów opancerzonych przeciwnika). Spełnia podobną rolę do A-10 Thunderbolt II w armiach Sojuszu Północnoatlantyckiego. Oba samoloty powstały zresztą w zbliżonym czasie (oblot A-10 to 1972 rok, Su-25 - 1975) i dzielą niektóre rozwiązania konstrukcyjne - jak, przykładowo, kokpit umieszczony w tzw. "wannie" - mocno opancerzonej, tytanowej konstrukcji zabezpieczającej pilota przed skutkami ostrzału. W obu konstrukcjach przywiązano też dużą wagę do uzbrojenia strzeleckiego- stosując zresztą ten sam kaliber pocisku (czyli 30 mm). Różnica polega na zastosowaniu w Su-25 działka dwulufowego GSz-30-2, a w amerykańskiej konstrukcji - słynnego, siedmiolufowego GAU-8 Avenger.

Su-25SM3 / Fot. mil.ru

Wersja SM3 Su-25 jest odpowiedzią United Aircraft Corporation na zapotrzebowanie wyniesione z obserwacji współczesnego pola walki w Gruzji, Iraku, Ukrainie i w Syrii, gdzie samoloty te brały udział

w walkach (w Gruzji użytkowały je, zresztą, obydwie strony - przed rozpadem ZSRR samoloty te były bowiem produkowane w Tblisi). Jest to też reakcja na brak zainteresowania rosyjskiego resortu obrony programem Su-25TM (oznaczanym czasem jako Su-39), który uznano za "zbyt rozbudowany i skomplikowany". Zakładał on daleko idącą modyfikację samolotu dwumiejscowego Su-25T, który z kolei oparty był na wersji szkolno-bojowej Su-25UB. Su-25TM dysponował m.in. dodatkowym radarem, mającym umożliwić skuteczniejsze zwalczanie celów powietrznych i nawodnych.

Czytaj też: [Twierdza Krym. 5 lat po aneksji \[ANALIZA\]](#)

Zmiany w konstrukcji Su-25SM3 obejmują montaż nowej głowicy elektrooptycznej SOŁT-25, dającej możliwość szesnastokrotnego powiększenia obrazu, laserowe oznaczenie celu i obserwację go w trybie TV i termowizyjnym. Dodano też aktywny system obrony Witebsk-25 (składający się z radaru obserwującego i systemów wykrywających pociski przeciwlotnicze, działającego w pasmie UV, systemu wskazującego źródło emisji L-150-16M Pastel, systemu zakłócającego L-370-3S i automatycznych wyrzutni dipoli zakłócających), system naprowadzania PrNK-25SM-1 (oparty na nawigacji satelitarnej GLONASS). Łączność ma zapewniać system wymiany danych KSS-25. Zastosowano nowy nahełmowy wyświetlacz przezierny, a w kabinie zabudowano pięciocalowy wyświetlacz wielofunkcyjny.

Su-25 Fot. mil.ru

Od początku 2018 roku do czerwca br., siły zbrojne Federacji Rosyjskiej otrzymały 25 egzemplarzy Su-25 w nowej wersji. Przebudowana do niej ma być, jak mówi rzecznik resortu obrony FR, "znaczną liczbą" samolotów pozostających w służbie. Prace prowadzą lotnicze zakłady remontowe w Kubince, ich koniec ma nastąpić w 2025 roku - jak ujął rzecznik rosyjskiego resortu obrony, są one dla tych zakładów "priorytetem". Należy tutaj podkreślić, że równocześnie prowadzone są prace przystosowujące część maszyn do wersji SM, która jest wcześniejszą, nie idącą tak daleko modyfikacją Su-25. Zmodernizowane samoloty trafiały, jak dotąd, głównie do jednostek Południowego Okręgu Wojskowego (obejmującego wschodnie wybrzeże Morza Czarnego, Krym oraz wschodnią część

granicy FR z Ukrainą).